

ЗЕНОВІЯ ГРИНАХ-ЧАБАН

Уривки зі збірки «ДОНЕЦЬКІ ПОЛИНИ»

НА ШЕВЧЕНКОВУ ГОРУ

На Тарасову гору крутую
Разом з квітами серце несучи
І цілую ту землю святую
За її незбагненну красу.
В тих садах, наче вся Україна,
Як віночок із мрій у раю.
Пісня щира твоя, солов'їна
Забриніла у ріднім краю.
Перед нею зрівнялися гори.
І над Каневом сходить зоря.
Через далі і синєє море
Люди чують свого кобзаря.
На Шевченкову гору крутую,
Разом з квітами серце несучи.
На колінах ту землю цілую,
Заповіт, як молитву, шепчу.

МІЙ СТЕП КОЗАЦЬКИЙ

Мій степ козацький
Пахне чебрецями,
Над ним простягся вздовж
Чумацький шлях.
Весняні балки
Повні криницями,
Тюльпани - кров
Козацька на шаблях.
Коли погляну в небо,
Що над нами, -
Там сіль земна
Зоріє уночі,
Бо чумаки везли
її возами,

Коли спинялись -
Брали орачі.
Той степ козацький
Топиться у травах,
Як сон-трава,
Цвіте з козачих снів.
Я тут шукаю
Запорізьку славу,
Кигиче чайка
Про своїх синів.
А там погляну -
Зоряна дорога.
Там розтрусилась
Десь чумацька сіль.
То українська путь
Лежить до Бога.
То наша мука
І страждання біль.
Той степ козацький
Сплячкою закутий.
Євшану-зілля
Треба йти шукать.
І три дороги
Смертні на розпутті,
І дим полинний
Куриться з багать.
А я дивлюся
У вечірне небо:
Немов колосся
Сиплеться в полях,
Неначе Космос
Тягне нас до себе, -
Бо є український
Наш Чумацький шлях.